

16 maart ontstond er, door het coronavirus, een nieuwe werkelijkheid voor scholen, ouders, leerlingen en de kinderopvang.

Dat was 3 maanden geleden en in die tijd heeft het onderwijs **drie keer** een totaal nieuwe manier van werken, onderwijsgeven en organiseren bewerkstelligd. Toen in maart de scholen dicht gingen ontstond er onderwijs op afstand, nog nooit eerder door ons gedaan, met amper voorbereidingstijd.

- Vanuit huis gaven leerkrachten online les via videobellen, in eerste instantie herhalingsstof maar na een week werden de eerste instructiefilmpjes getoond.
  - De leerkrachten van de groepen 1 en 2 ontwikkelde een manier van online onderwijs met kleuters
  - Behalve de uitdaging om online les te geven was daar ook nog de sociaal-emotionele component: Leerlingen die hun klasgenoten en leerkrachten misten en andersom miste de leerkrachten de kinderen om hen heen & dat een digitale knuffel toch echt iets anders is dan even op schoot mogen zitten, een arm om je heen of een high five.
- En passant werd ook nog noodopvang ingericht in samenwerking met de kinderopvang, ook daar kon je als leerkracht ingedeeld zijn.

Het tweede model, vanaf 8 mei, met 50% onderwijs organiseren vanuit een protocol dat nog niet helemaal af was, heeft geresulteerd in scholen die een plan bedachten voor online lesgeven aan de onderbouw en life lesgeven aan de midden- en bovenbouw (deze manier van organiseren is nooit door de overheid voorgesteld), een plan om de klassen in tweeën splitsen met de ene helft in de ochtend naar school en de andere helft in de middag, zodat de leerkracht elke dag alle kinderen zou zien (dit was niet haalbaar binnen de samenwerking met de kinderopvang en noodopvang), en een plan om kinderen hele dagen naar school te laten gaan voor de helft van de week (dat plan is uiteindelijk tot uitvoering gekomen). Met aftrek van de vrije dagen was dit een model voor een levensduur van 3 weken!

Het derde model, sinds 11 juni, lijkt net op normaal, maar is niet normaal: er zijn veel vragen over wat kan, toelaten van externen, afwegingen over traktaties en startende vierjarige leerlingen die niet zonder hun ouder naar binnen durven te komen en de grote impact als corona geconstateerd wordt bij een leerkracht, leerlingen of ouders. Daarbij komen nu, na anderhalve week, de eerste cijfers binnen van leerlingen die achterstand hebben opgelopen omdat ze in de afgelopen coronaperiode niet optimaal hebben kunnen profiteren van het aangeboden onderwijs, van leerlingen die een voorsprong hebben omdat ze online beter tot leren kwamen en de gesprekken met angstige ouders zonder corona-gerelateerde klachten om ook hun kinderen weer naar school te laten komen.

Dit vroeg en vraagt nog steeds van het onderwijs adaptiviteit, creativiteit, lef van medewerkers (zomaar vanuit je woonkamer lesgeven online terwijl ouders kunnen meekijken) en heel veel afstemmen.... Met gemeentes, met kinderopvang, maar ook met jeugdzorg. Heel hard werken van alle medewerkers, parttime medewerkers werkten bijna fulltime en moesten geremd worden. Veel tijd van directeurs want we vroegen hen ook om in de avonden en weekenden alert te blijven op aanstaande veranderingen in de organisatie, collega's met klachten de juiste route te wijzen en voor vervanging te zorgen, ouders te informeren en te woord te staan bij diverse vragen.

Die weg hebben wij in het basisonderwijs niet zelf hoeven bewandelen.

De gemeente Gouda nam op het gebied van publieke zorg al snel de coördinerende rol door de behoefte aan noodopvang te inventariseren en in te springen op hulpvragen en knelpunten d.m.v. een speciaal emailadres en videocall met de wethouder. Dat bevorderde de korte lijntjes en zo werd beleid en praktijk met elkaar verbonden.

Samen met onderwijs, Jeugdzorg en kinderopvang werden online bijeenkomsten gepland om steeds weer accuraat in te kunnen spelen op de wisselende protocollen vanuit de overheid en het RIVM. Wat als positief is ervaren zijn de op aanvraag ingerichte verkeersstraten, de zomerschool vanuit de Brede School en de uitbreiding regeling voor aanschaf laptops nu ook voor Primair Onderwijs

Omdat niemand op deze pandemie was voorbereid schuurde het in het begin wel even in de samenwerking met Jeugdzorg en Onderwijs in het kader van de noodopvang van kinderen in kritische thuissituaties. Deze noodopvang viel niet onder het segment 'ouders met cruciale beroepen' maar was wel cruciaal voor de veiligheid van kinderen in hun bedreigde thuissituatie.

Voordat de sociale teams en onderwijs de handen van plaatsing van deze leerlingen in de noodopvang op elkaar hadden, waren er ruim tien dagen verstreken. Dat is heel kostbare tijd voor een kwetsbare doelgroep en dat vraagt om gerichtere samenwerking en gedeelde verantwoordelijkheid met de sociale teams en de school.

We zitten nu in het tijdvak van het nieuwe normaal waarbij we met een stellige zekerheid kunnen zeggen dat wanneer de scholen in september weer gaan starten, de coronamaatregelen in welke vorm dan ook, nog van kracht zullen zijn met mogelijk een tweede golf op komst.

Vanuit het onderwijs hebben we twee vragen richting de gemeente:

- Help ons om ook de laatste kinderen weer naar school te krijgen. Laten we opnieuw kijken naar de rol die de leerplichtambtenaar heeft gekregen ten tijde van corona. Welke meerwaarde kan weer gegeven worden aan deze functionaris t.o.v. van de goede gesprekken die de school nu al met de ouders voert?
- Laat ons de samenwerking met Jeugdzorg en sociale teams evalueren en efficiency afspraken maken in het kader van inzet, tijd en rolneming.

Zo zijn we samen corona de baas en creëren onderwijs, kinderopvang en de gemeente gezamenlijk een veilige leef- en werkomgeving voor al onze inwoners.